

Stareța Mănăstirii Dragomirna a fost pomenită la douăzeci de ani de la trecerea la cele veșnice

Preasfințitul Părinte Damaschin Dorneanul, Episcop vicar al Arhiepiscopiei Sucevei și Rădăuților, a săvârșit sâmbăta trecută o slujbă de pomenire pentru Stavrofora Iulia Aramă, fostă stareță a Mănăstirii Dragomirna (1920-2003).

La comemorare au participat maici starețe cu metania de Dragomirna, rude ale stareței și alte persoane care au cunoscut-o în cei aproximativ 30 de ani în care a condus obștea de la Dragomirna.

În continuare, în memoria stareței, obștea Dragomirnei a organizat un atelier de creație numit „Un ceas de lucru manual pentru un mărtișor monahal”. La acesta au participat fete apropiate de obștea mănăstirii. Ele au fost învățate, totodată, să îndeplinească metanii.

Mărtișoarele lucrate de copile au fost împărțite duminică credincioaselor prezente la slujbă.

Credincioșii au primit din partea obștii insigne cu chipul stareței pomenite, un pliant cu detalii biografice, precum și un pachet cu hrană caldă.

Stavrofora Iulia Aramă

Maica Iulia s-a născut pe 24 februarie 1920 în satul Dracșani, comuna Sulița, județul Botoșani. Din aceeași comună a provenit marele duhovnic român, arhimandritul Cleopa Ilie.

A primit la botez numele de Elena, fiind primul dintre cei 15 copii pe care i-a avut familia Ioan și Ecaterina Aramă.

Elena a îmbrățișat viața monahală la vârstă fragedă. Pentru prima dată, la 7 ani, copila merge în vizită la Mănăstirea Agafton, la mătușa ei, monahia Fevronia, aici aprinzându-se în sufletul ei curat de copil dragostea de a-l sluji lui Dumnezeu.

Un timp vine des la mătușa ei, rămânând și câte 2-3 luni. După ce a împlinit 11 ani, în anul 1931, a intrat ca ucenică ascultătoare la Mănăstirea Agafton. Acolo, sora

Elena a învățat de la maici să scrie și să citească.

La 18 ani, sora Elena îmbracă rasa, primește camilafca și metaniile, devenind rasofoara Teofana.

Starețele Mănăstirii Agafton, atât Maica Evelina, cât și Maica Agafia, au îndrăgit-o pe Rasofoara Teofana pentru osârdia la lucrul mâinilor și pentru nevoința învățării la străină. În 1948, Rasofoara Teofana depune voturile monahale și primește numele de Iulia.

În anul 1965, Mitropolitul Iustin, viitorul patriarh al României, o numește pe monahia Iulia Aramă în postul de Stareță a Mănăstirii Dragomirna.

În ultimii ani ai vieții, Maica nu a fost lipsită de încercări ale sănătății. Drept urmare, în anul 1992, la 1 decembrie, maica Iulia Aramă se retrage din stareție.

În zorii zilei de 5 martie 2003, Maica Stareță Iulia a trecut la Domnul.

Foto credit: Arhiepiscopia Sucevei și Rădăuților

basilica.ro